

Verwerkingsopdracht 2: niemand in de stad

1. Auteur: Philip Huff

Titel: Niemand in de stad

Uitgever: De Bezige Bij

Aantal bladzijdes: 350

Niveau volgens lezen voor de lijst: 3

2. Het thema van niemand in de stad is vriendschap en liefde.

Citaat 1: '*Liegen en bedriegen*. Dat verenigt ons' (p. 220).

Citaat 2: 'Als je geholpen wil worden, moet je zelf wat zeggen, vind ik', zegt Bart. "Als iets je kwelt, moet je het wel uitspreken' (p. 323).

3. Hallo mevrouw ,

Ik heb onlangs het boek Niemand in de stad (door Philip Huff) gelezen. Mijn vraag is of u dit boek in tienvoud zou willen bestellen. Het boek is een boek met veel woorden en weinig diepgang, maar juist daardoor is het makkelijk te lezen. Je kunt tussendoor gemakkelijk even stoppen, omdat het langer doorgaat op bepaalde onderwerpen. Het boek gaat over het studentenleven en ik denk dat juist middelbare scholieren het erg leuk vinden om hierover te lezen. Het is geen lastig boek maar het heeft wel een bepaalde emotionele boodschap. Ook komen er verschillende thema's naar voren. Het studentenleven komt erg mooi naar voren. Er is geen enkel moment dat er geschreven wordt over de tijd in de school, maar het gaat om wat er buiten de school gebeurt en juist dat is erg leuk. Ook komt het thema liefde/lust aan bod. Het gaat hierbij vooral over de relaties en hoe hiermee wordt omgegaan op lange of korte afstand. En tot slot nog het thema vriendschap, hieruit valt nog veel te leren. Hoe om wordt gegaan met bepaalde problemen en gebeurtenissen. Gewoon een erg leuk boek om te lezen en dan dus vooral voor scholieren rond de 16 jaar!

Met vriendelijke groet,

4. Vertelde tijd: ongeveer 1 jaar

Verteltijd: 350 bladzijdes

Versnelling: Het boek bevat meerdere versnellingen. Zo worden bijvoorbeeld sommige avonden in het casino even snel benoemd terwijl het eigenlijk een werkavond van 7/8 uur is.

Vertraging: De vertraging in het boek komt niet heel vaak voor, maar vooral de liefdesscènes worden uitbundig beschreven waardoor het veel langer lijkt dan dat het in werkelijkheid duurde.

Tijdverdichting: Het boek bevat tijdverdichting. Leesteken boek onderverdeelt in subhoofdstukken waarbij een Leesteken is gebruikt om de tijdverdichting aan te geven.

Chronologisch: Het boek is chronologisch geschreven.

Historische tijd: is lastig vast te stellen maar het verhaal speelt zich hoogstwaarschijnlijk af in de tegenwoordige tijd.

5. Waar/niet waar vragen.

1: Philip is een student Engels in Amsterdam.

- ☐ Waar.
- ☒ Niet waar.

2: Elizabeth is in het begin van het boek de vriendin van Philip.

- ☒ Waar.
- ☐ Niet waar.

3: Philip wordt gekozen tot bestuurslid van het dispuut.

- Waar.
 - Niet waar.
- 4: De vriend van Philip, Jakob, leeft een gelukkig leven tijdens zijn stage in Engeland.
- Waar.
 - Niet waar.
6. Meerkeuze vragen.
- 1: Wat is het thema van dit boek?
- Vriendschap
 - Ruzie
 - Liefde
- 2: Is de vader-zoon relatie is slecht bij Matt en Philip?
- De vader-zoon relatie is slecht bij Matt maar goed bij Philip.
 - De vader-zoon relatie is slecht bij Philip maar goed bij Matt.
 - De vader-zoon relatie is slecht bij zowel Matt als Philip.
- 3: Wat voor soort genre heeft dit boek?
- Thriller
 - Roman
 - Science Fiction
- 4: Wat is de bijnaam van Philip?
- Versierder
 - Monnik
 - Lustobject
7. Het was een interessant boek om te lezen vooral omdat ik volgend jaar ook een student wordt.

De recensie opdracht:

Louter leugens

*'Vriendschap verenigt ons', lees ik boven de deur als ik naar buiten loop. Bullshit, denk ik.
De twee pijlers van onze vereniging zijn drinken en neuken. Liegen en bedriegen.
Dat verenigt ons.*

Als Philip Hofman in Amsterdam gaat studeren, komt hij tussen de corpsballen terecht. Studentenvereniging en corpsballenhuis vormen het decor van wat je verwacht bij een corpsballenleven.

In eerste instantie lijkt Niemand in de stad van Philip Huff (die gisteren de Dioraphte Jongerenliteratuur Prijs won met dit boek) de zoveelste roman te zijn waarin dat milieu van branie en ballerigheid beschreven wordt, maar naarmate je verder leest in de roman zie je dat bijna alle levens staan in het teken van een naderende mislukking. De studententijd, de tijd voordat het echte leven begint, is nog de overgang waarin de maskerade nog aanwezig is. Maar Hofman komt er op de vader-zonendag in het studentenhuus of als hij als chauffeur een ex-corpslid moet halen en brengen wel achter dat er bij de oudere generatie wel een heimwee bestaat naar hun studententijd, maar dat die voornamelijk gebaseerd is op het ontbreken van het nemen van verantwoordelijkheid.

Ook Hofman komt er steeds meer achter dat hij in een wereld terecht is gekomen waarin de leugen regeert. Tegen zijn vriendin die in Groningse studeert, vertelt hij niet dat hij in Amsterdam met een ander meisje het bed deelt. Tegenover elkaar zijn de studenten niet oprecht. De bijbaan die Hofman neemt in het casino bestaat uit het bedonderen van andere mensen. De leugens stapelen zich op en het lijkt of dat een lichamelijke weerslag heeft op de jonge student die last van zuurbranden krijgt.

De leugenachtigheid komt het sterkst naar voren bij de vriend Jacob. Eerst huisgenoot en iemand die Philip wegwijs maakte in de studentenwereld en de literatuur, later iemand die elders woont en zo'n web van leugens spint rond zijn leven: tegenover zijn vrienden, tegenover zijn ouders, tegenover de wereld, dat hij de ultieme consequentie trekt.

'Denk jij,' vroeg ik, 'dat wij wat hadden kunnen doen?'

Voor de lezer komt die vraag van Hofman als een retorische vraag, want er zijn momenten geweest waarop hij het gesprek met zijn vriend had kunnen aangaan, omdat hij eerder dan een ander zag en wist wat er aan de hand was. Hij doet niets. Als zijn Amsterdamse vriendin per ongeluk zwanger blijkt te zijn, durft hij ook niet zijn verantwoordelijkheid te nemen. Pas helemaal op het eind lijkt het of Hofman verandert. Dan is het al te laat voor zijn vriend Jacob. Die vond tijdens zijn studentenleven zijn uitweg in de muziek en in boeken. Nescio, Titaantjes natuurlijk.

Als Hofman aan zijn Groningse vriendin de hele affaire opbiecht, kan hij dat alleen maar doen in clichétaal: 'Ik ben jou niet waard. Nooit geweest ook.' Je weet dat er nieuwe leugens in de maak zijn, want zij is niet zijn echte, grote liefde. Het is huisgenoot Matt die uiteindelijk verwoordt waar het om gaat:

'Natuurlijk: mensen liegen, en ze bedriegen. Maar om zichzelf te kunnen zijn. Uit noodzaak.' Hij schudde het hoofd en zette de muziek aan. 'Maar het is niet goed als één ik op termijn twee iemanden wordt en slechts één van hen gekend wordt. Wie ben je dan? Ik, of die andere ik? En die andere ik, die kun je nooit altijd zijn.'

En zo wordt een roman die speelt in een wereld vol leugens toch nog een pleidooi voor oprechtheid.

Dit boek is zeker een aanraden, vooral voor jongeren is het een leuk boek om te lezen. Het gaat over de studenten tijd van Philip en alles wat daarbij komt kijken. Ik vond het in ieder geval erg interessant om hierover te lezen. Ik beoordeel het boek dan ook met een 7,9.

Recensent: Coen Peppelenbos

Bron: <https://www.tzum.info/2013/04/recensie-philip-huff-niemand-in-de-stad/>

Ik vind het een erg goede recensie en ik zie geen dingen die ik anders had willen verwoorden of delen die ontbreken.

Extra informatie:

Drinken, feesten, luieren. Typische studenten spelen de hoofdrol in 'Niemand in de stad', de tweede roman van Philip Huff. Maar onder het studentikoze laagje schuilt meer. Vaders en verliefdheid leggen de echte basis van de vriendschap tussen de drie hoofdpersonen bloot. Huff beschrijft subtiel maar pakkend hoe de keuzes die je maakt invloed hebben op een wereld die groter is dan het studentencorps.

Bron: <https://sargasso.nl/boekrecensie-niemand-in-de-stad/>